

Bērna tiesības un pienākumi

Bērnam pildīt savus pienākumus ir tikpat svarīgi, kā uzmanīt, lai tiek ievērotas viņa tiesības. Bērna tiesības var tikt ierobežotas, ja tas nepieciešams sabiedriskās kārtības nodrošināšanai, citu personu tiesību un brīvības aizsardzībai. Izmantojot savas tiesības, nedrīkst aizskart citu bērnu un pieaugušo tiesības un likumīgās intereses.

Bērns ir persona, kas nav sasniegusi 18 gadu vecumu. Izņēmumi ir tās personas, kuras saskaņā ar likumu izsludinātas par pilngadīgām vai stājušās laulībā pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas.

Bērna tiesības un brīvības valsts nodrošina visiem bērniem bez jebkādas diskriminācijas — neatkarīgi no bērna, viņa vecāku, aizbildņu, ģimenes locekļu rases, tautības, dzimuma, valodas, partijas piederības, politiskās un reliģiskās pārliecības, nacionālās, etniskās vai sociālās izcelsmes, dzīvesvietas valstī, mantiskā un veselības stāvokļa, dzimšanas vai citiem apstākļiem.

Bērna pienākumi

Bērnam pildīt savus pienākumus ir tikpat svarīgi, kā uzmanīt, lai tiek ievērotas viņa tiesības!

Bērna pienākumi mājās. Bērnam ir pienākums atbilstoši savam vecumam apkopt sevi un piedalīties mājas darbos. Bērnam jāizturas ar cieņu pret saviem vecākiem (adoptētājiem) un citiem ģimenes locekļiem, pret aizbildņiem un audžuģimenes locekļiem.

Bērna pienākums - klausīt vecākus. Bērna tiesības var tikt ierobežotas, ja tas nepieciešams sabiedriskās kārtības nodrošināšanai, citu personu tiesību un brīvības aizsardzībai. Bērna tiesības uz privāto dzīvi, biedrošanās un vārda brīvību vecāki var ierobežot atkarībā no viņa brieduma pakāpes, lai:

- nodrošinātu bērna attīstību un aizsargātu viņa veselību un dzīvību;
- aizsargātu sabiedrisko kārtību, iedzīvotāju tikumību un veselību;
- aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

Bērns var griezties pēc palīdzības bāriņtiesā (pagasttiesā), ja vecāki, viņaprāt, noteikuši nepamatotus ierobežojumus vai radušās citas domstarpības viņu attiecībās.

Bērna pienākumi pret sabiedrību. Bērns ir pilntiesīgs sabiedrības loceklis. Viņa pienākumi pret sabiedrību pieaug atbilstoši vecumam. Bērnam ir pienākums mācīties atbilstoši savai fiziskajai un garīgajai attīstībai. Mācību laikā viņam jāievēro izglītības iestādes iekšējās kārtības noteikumi. Bērnam atkarībā no viņa vecuma un brieduma pakāpes ir pienākums sargāt savu veselību. Bērnam jāizturas ar cieņu pret valsti, tās simboliem un jāievēro likumi. Bērnam jāievēro sabiedrībā pieņemtie uzvedības noteikumi. Bērns nedrīkst, izmantojot savas tiesības, aizskart citu bērnu un pieaugušo tiesības un likumīgās intereses. Bērnam ir pienākums saudzīgi izturēties pret apkārtējo vidi.

Bērna tiesības

Izmantojot savas tiesības, nedrīkst aizskart citu bērnu un pieaugušo tiesības un likumīgās intereses.

Bērna tiesības uz dzīvību un attīstību. Katram bērnam ir neatņemamas tiesības uz dzīvības un attīstības aizsardzību.

Bērna tiesības uz individualitāti. Kopš dzimšanas brīža bērnam ir tiesības uz vārdu, uzvārdu un pilsonības iegūšanu. Bērnu reģistrē atbilstoši likumam. Bērnam ir tiesības uz savas identitātes saglabāšanu

Bērna tiesības uz privāto dzīvi, personas neaizskaramību un brīvību. Bērnam ir tiesības uz privāto dzīvi, dzīvojamās telpas un korespondences noslēpumu, personas neaizskaramību un brīvību. Pret bērnu nedrīkst izturēties cietsirdīgi, nedrīkst viņu mocīt un fiziski sodīt, aizskart viņa cieņu un godu.

Bērna tiesības uz pilnvērtīgiem dzīves apstākļiem. Bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte. Bērnam ar fiziskiem un garīgiem traucējumiem ir tiesības arī uz visu, kas nepieciešams viņa speciālo vajadzību apmierināšanai. Bērnam ir tiesības uz pastāvīgu dzīvesvietu.

Bērna tiesības uz izglītību un jaunradi. Valsts nodrošina visiem bērniem vienādas tiesības un iespējas iegūt izglītību atbilstoši katra spējām. Bērnam ir tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu, pamata un vidējo izglītību, kā arī arodizglītību. Pie Latvijas mazākumtautībām piederošiem bērniem ir tiesības iegūt izglītību dzimtajā valodā atbilstoši izglītības likumam. Bērnam ir autortiesības, kā arī patenttiesības uz savu izgudrojumu. Bērnam ir tiesības apgūt kultūras mantojumu un piedalīties tā aizsardzībā, kā arī attīstīt savas jaunrades spējas.

Bērna sociālās tiesības. Bērnam ir tiesības apgūt profesiju un atbilstoši tai izvēlēties darbu. Profesijas apguve tiek nodrošināta izglītības iestādēs, bet bērniem, kuri sasnieguši 15 gadu vecumu un ir reģistrējušies kā bezdarbnieki, — ar valsts nodarbinātības dienesta starpniecību. Bērnam ir tiesības uz bezmaksas veselības aprūpi, ko nosaka valsts programma. Bērnam, kurš nesaņem pietiekamu vecāku aprūpi, ir tiesības uz valsts un pašvaldības sociālo palīdzību un sociālajiem pakalpojumiem. Katram bērnam un bez vecāku gādības palikušam bērnam valsts un pašvaldība nodrošina Ministru kabineta noteiktās sociālās garantijas.

Bērna brīvības. Bērnam ir tiesības brīvi izteikt savas domas, šajā nolūkā saņemt un sniegt jebkāda veida informāciju, tiesības tikt uzklausītam, kā arī tiesības uz apziņas un ticības brīvību. Bērna reliģisko piederību nosaka vecāki. Bērnam ir tiesības uz biedrošanās brīvību tiktāl, ciktāl tas neapdraud viņa veselību un dzīvību. Bērnam ir tiesības piedalīties pašpārvaldē izglītības, kultūras un sporta jomā. Jebkurās citās jomās, kas skar bērna intereses, bērna viedoklim veltāma pienācīga vērība atbilstoši viņa vecumam un briedumam.

Bērna tiesības uz īpašumu. Bērnam ir tiesības uz īpašumu. Bērnam ir tiesības atkarībā no viņa vecuma pašam vai ar savu likumīgo pārstāvju starpniecību veikt darījumus un īstenot citas likumā noteiktās īpašnieka tiesības.

Bērna tiesības uz aizsardzību no ekspluatācijas. Bērnam ir tiesības būt pasargātam no ekonomiskas ekspluatācijas, no nodarbināšanas bīstamos vai viņa veselībai, fiziskajai, psihiskajai vai

tikumiskajai attīstībai kaitīgos apstākļos, nakts darbā vai tādā darba laikā, kas kavē viņa izglītošanos. Bērnam ir tiesības būt pasargātam no fiziskas un garīgas ekspluatācijas, no seksuālas ekspluatācijas un pavadināšanas, kā arī no citiem ekspluatācijas veidiem, kas jebkā varētu viņam kaitēt.

Bērna tiesības uz atpūtu un brīvo laiku. Bērnam ir tiesības atbilstoši savam vecumam un fiziskajai un garīgajai attīstībai uz atpūtu un brīvo laiku, tiesības piedalīties spēlēs un izpriecu pasākumos, kā arī kultūras dzīvē un nodarboties ar mākslu.

Bērna tiesības piedalīties bērna tiesību aizsardzības programmu izstrādāšanā. Bērnam ir tiesības pašam vai ar savu likumīgo pārstāvju starpniecību piedalīties bērna tiesību aizsardzības programmu izstrādāšanā un īstenošanā.

Vecāku tiesības un pienākumi

Līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Vecāku pienākums ir rūpēties par savu bērnu.

Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam). Rūpes par bērna mantu nozīmē gādību par bērna mantas uzturēšanu un izmantošanu tās saglabāšanai un vairošanai.

Vecāku pienākumi pret bērnu

Atbilstoši Civillikuma noteikumiem vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

Vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Vecāki ir bērna dabiskie aizbildņi (likumiskie pārstāvji). Viņu pienākums ir aizstāvēt bērna tiesības un ar likumu aizsargātās intereses.

Par vecāku pienākumu nepildīšanu vai aizgādības tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, bērna fizisku sodīšanu, kā arī cietsirdīgu izturēšanos pret viņu vecāki saucami pie likumā noteiktās atbildības.

Vecāku gribas izpausmēm attiecībā uz bērnu var noteikt ierobežojumus neatkarīgi no viņu uzskatiem un reliģiskās pārliecības, ja ir konstatēts, ka tās fiziski vai garīgi varētu kaitēt bērna turpmākajai attīstībai.

Vecāku pienākums ir neatstāt bērnu līdz septiņu gadu vecumam bez pieaugušo vai personu, ne jaunāku par 13 gadiem, klātbūtnes. Bērna uzraudzība nozīmē rūpes par bērna paša drošību un trešās personas apdraudējuma novēršanu.

Vecāku tiesības ierobežot bērna brīvības

Bērna tiesības uz privāto dzīvi, biedrošanās un vārda brīvību vecāki var ierobežot atkarībā no viņa brieduma pakāpes, lai:

- nodrošinātu bērna attīstību un aizsargātu viņa veselību un dzīvību;

- aizsargātu sabiedrisko kārtību, iedzīvotāju tikumību un veselību;
- aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

Bērns var griezties pēc palīdzības bāriņtiesā (pagasttiesā), ja vecāki, viņaprāt, noteikuši nepamatotus ierobežojumus vai radušās citas domstarpības viņu attiecībās.

Iedzīvotāju pienākumi bērna tiesību aizsardzībā

Ikviens iedzīvotājs ir pienākums ir sargāt savu un citu bērnu drošību, un, pamanot jebkādu vardarbību pret bērnu, par viņa tiesību pārkāpumu vai citādu apdraudējumu, nekavējoties reaģēt – ziņot policijai, bāriņtiesai (pagasttiesai) vai citai bērna tiesību aizsardzības institūcijai.

Ja iedzīvotājam ir aizdomas, ka kādam bērnam ir priekšmeti, vielas vai materiāli, kas var apdraudēt paša bērna vai citu personu dzīvību vai veselību, iedzīvotājam ir pienākums reaģēt – ziņot atbilstoši bērna tiesību aizsardzības institūcijai.

Savukārt, tie veselības aprūpes, pedagoģiskie, sociālās sfēras vai policijas darbinieki, kā arī vēlētas valsts un pašvaldību amatpersonas, kurām kļuvis zināms par bērna tiesību pārkāpšanu, bet par to nav ziņojušas minētajām institūcijām, šīs personas par neziņošanu saucamas pie likumā noteiktās atbildības.

/Bērnu tiesību aizsardzības likums/

Informāciju sagatavoja
sociālā pedagoģe Ilze Vētra